

ма в рамках діяльності Організації Об'єднаних Націй та інших міжнародних міжрядових організацій.

Бібліографічні посилання:

1. Ситняківська С. Права людини під час війни, збройного конфлікту (human rights during the war, armed conflict) / С. Ситняківська // Енциклопедія прав людини : соціально-педагогічний аспект : [кол. моногр.] / кол. авт., за заг. ред. Н.А. Сейко ; відп. ред. Н.П. Павлик. – Житомир: Видавництво, 2014. – 220 с.
2. Convention (IV) relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War. Geneva, 12 August 1949. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ihl-databases.icrc.org/applic/ihl/ihl.nsf/INTRO/380?OpenDocument>.
3. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (укр/рос). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_199/page.
4. Конвенція про захист населення під час війни. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_154.
5. Основні положення міжнародного права з питань захисту людей. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mykonspekts.ru/2-13240.html>.
6. Додатковий протокол до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв конфліктів неміжнародного характеру (Протокол II), від 8 червня 1977 року (укр/рос). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/995_200.

Дерев'яга Б.В., курсант

Науковий керівник –

к.ю.н., доц. **Перепьолкін С.М.**,

доцент кафедри теорії

та історії держави і права

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

**ПОВНОВАЖЕННЯ ТА ДІЯЛЬНІСТЬ РАДИ БЕЗПЕКИ
ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ
У СФЕРІ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ**

Актуальність дослідження повноважень та діяльності Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй у захисті прав людини зумовлене тим, що на сьогоднішній день Україна стала об'єктом зовнішнього вторгнення та втратила контроль над частиною своєї території, які тимчасово окуповані військами Російської Федерації.

Створення Ради Безпеки Організації Об'єднаних Націй (далі – РБ ООН) датується 1945 роком. Рада Безпеки ООН є одним з головних органів ООН, на який покладено відповідальність за підтримання міжнародного миру та

безпеки. РБ ООН складається з 15 членів: 5 постійних і 10 непостійних членів. Постійними членами є США, Росія, Велика Британія, Франція і Китай. Непостійні члени обираються на 2 роки без права негайного переобрання. Кожний член РБ ООН має одного представника і один голос. Рада має широкі повноваження у сфері збереження і зміцнення миру і безпеки. У разі виникнення небезпечного спору або конфлікту РБ ООН уповноважена спочатку рекомендувати конфліктуючим сторонам врегулювати його за допомогою засобів мирного розв'язання відповідно до ст. 33 гл. VI Статуту ООН. Якщо ці зусилля не спрацьовують, РБ ООН вдається до більш дійових заходів, передбачених гл. VII Статуту ООН.

Загалом найважливіші повноваження РБ за критерієм їх правової природи та характеру впливу на стан міжнародної безпеки можна поділити на: повноваження щодо мирного розв'язання спорів; повноваження щодо дій стосовно загрози, порушень миру й актів агресії; інші повноваження щодо підтримання міжнародного миру та безпеки. [1, с. 12]

Проте, також Рада Безпека за своїми повноваженнями може мати право захищати порушені права людини саме під час конфліктних, воєнних або збройних дій між державами, або якщо в ході цих дій були порушені права людини.

Для світу стала новиною подія, що відбулась 22 грудня 2014 року. Рада Безпеки ООН уперше в своїй історії обговорила ситуацію з правами людини в Північній Кореї. Як повідомляє агентство АФР, у своєму виступі постійна представниця США при ООН Саманта Пауер охарактеризувала країну, де й досі «керують сталінськими методами», як «живий сон жахів». Постійні порушення прав людини в Північній Кореї, за її словами, становлять «загрозу для міжнародного права». С. Пауер підтримала рекомендацію Генеральної асамблеї ООН, направити до Міжнародного трибуналу в Гаазі питання про притягнення керівництва Північної Кореї до відповідальності за систематичні порушення прав людини. Аналогічну позицію висловили й представники інших країн, таких як Франція, Австралія та Великобританія. Утім, як відзначають дипломати в ООН, ухвалення такого рішення навряд чи можливе, адже Китай, головний союзник Пхеньяна, у такому випадку застосує своє право вето. Представники Китаю та Російської Фелерації намагалися зняти це питання з обговорення на рівні РБ ООН, але опинилися у меншості. У правозахисній організації Human Rights Watch (HRW) оцінили згадане обговорення як важливий поворотний пункт. Досі РБ ООН вбачала загрозу для міжнародної безпеки лише у питаннях, пов'язаних з ядерною програмою Північної Кореї. Попри відсутність ухвалених рішень, як сказав глава HRW Кеннет Рот, «Рада Безпеки дала зрозуміти керівництву в Пхеньяні, що йому необхідно покласти край багатолітнім злочинам проти власного народу».[2]

Отже, Організація Об'єднаних Націй утворюючи свої інституціональні структури для вивчення стану прав людини, по суті, здійснює «нагляд» за виконанням державами своїх зобов'язань у галузі поваги прав людини. Таку діяльність здійснює і Рада Безпеки ООН, яка неодноразово розглядала спори

і ситуації в галузі прав людини, що становлять загрозу загальному миру і безпеці. Рішення і висновки з питань прав людини приймав Міжнародний суд ООН, Генеральний секретар ООН, а також Верховний комісар з прав людини, до повноважень якого віднесена відповідальність за діяльність ООН в сфері прав людини в рамках загальної компетенції, повноважень і рішень ГА ООН, ЕКОСОП і Комісії з прав людини (з 2006 р. має назву «Рада ООН з прав людини»). За різними оцінками, ООН отримує щорічно від 30 до 40 тис. скарг про порушення прав людини. [3]

Для нашої держави використання можливостей РБ ООН може бути корисним для захисту прав та свобод людини, які порушуються представниками окупаційної влади на території Автономної республіки Крим і непідконтрольних Україні частинах території Донецької та Луганської областей.

Бібліографічні посилання:

1. Годованик Є.В Рада безпеки ООН: міжнародно-правовий статус та актуальні проблеми реформування : автореф. дис ... канд. юрид. наук: 12.00.11 / Євген Валентинович Годованик . – К., 2011. – 20 с.

2. Сааков В. Рада Безпеки ООН уперше обговорила ситуацію з правами людини в Північній Кореї / В. Сааков. [Електронний ресурс]. – Режим доступу до ресурсу: <http://p.dw.com/p/1E90L>.

3. Міжнародна система захисту прав людини. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.info-library.com.ua/books-text-7520.html>.

Жихарева А.А., курсант

Науковий керівник –

д.ю.н, доц. **Боняк В.О.**,

завідувач кафедри теорії

та історії держави і права

*(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)*

**ОРГАНИ, ЩО НАДІЛЕНІ ПРАВОМ УХВАЛЮВАТИ РІШЕННЯ
ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО КОНСТИТУЦІЇ
(на прикладі пострадянських держав)**

Важливим моментом конституційної законотворчості є питання внесення змін до Основного Закону держави. У зв'язку з цим, у конституційно-правовій доктрині суттєвим є з'ясування питання про суб'єктів, що наділяються таким правом.

При підготовці тез цієї доповіді нами визначено за мету з'ясувати спільні та відмінні риси в конституційно-правовому регулюванні процесу внесення змін до конституцій окремих пострадянських держав, а саме в аспекті закріплення на рівні основного закону органів, уповноважених ухвалювати